

Panium - Nomer Hiji

Bab Sawelas

Jeff Pippenger

2025-02-25

Sawatara waktu ka tukang, urang geus museurkeun perhatian kana sajarah nu nyumput dina Daniel 11:40, sarta dina sababaraha minggu ka tukang, PANGERAN geus ngarahkeun paniténan urang kana ayat 27:

Sareng hate duanana raja ieu bakal maksud pikeun ngalakukeun kajahatan, sarta maranéhna bakal ngucapkeun bohong dina hiji méja; tapi éta moal hasil, sabab tungtungna tacan, iwal dina waktu anu geus ditangtukeun. Daniel 11:27.

Mimitina, sim kuring can tacan yakin kana rinci-rincina—iraha, di mana, jeung saha anu calik dina méja éta, silih omongkeun kabohongan—nanging patalékan-patalékan ieu ayeuna keur ditilik deui. Dina sababaraha poé Sabat nu kaliwat, sim kuring parantos ngalakukeun sawatara kalepatan nalika ngulik jajaran kalimah ieu. Sanajan kitu, ngaliwatan naon anu ku sim kuring dipercaya minangka pituduh pangawasa Allah, pakumpulan-pakumpulan anu dilambangkeun dina ayat 13–15, disimbolkeun ku Kaisarea Pilipi, mimiti kabuka. Najan sawatara unsur masih merlukeun panyampurnaan, sim kuring yakin yén Gusti parantos ngangkat panangan-Na tina ayat-ayat ieu pikeun ngébréhkeun hartina.

Pamahaman ieu ngaguligarkeun diri kalayan écés pas sanggeus pasamoan Zoom dina Sabat kamari. Saminggu saméméhna, kuring kacida kagétna ku silih-patalina sajarah anu ruwet dina ayat 10–15. Kuring nyerat sarta ngirim hiji pesen téks ka sababaraha urang, ngaguratkeun pikiran kuring, sarta nyuhunkeun idin pikeun ngabagikeunana dina Jumaah sonten. Kuring keur narékahan nyusun rupa-rupa perkara anu aya dina ayat-ayat éta, yakin yén aya hiji hal anu kacida jero pentingna. Memang aya, tapi éta lain naon anu mimitina ku kuring diajukeun. Sanaos salila saminggu satengah ka tukang kuring sababaraha kali kasandung bari ngungkulan petikan ieu, kuring ngakuan hiji pamingpinan providensial anu geus ilahar ku kuring dipikawanoh. Gusti keur muka segel hiji bebeneran anu istimewa tur pohara pentingna. Sanggeus unsur manusa tétéla kabuka sapinuhna sarta disisihkeun, bebeneran éta—anu dibuka ku Singa ti kaom Yuda—kabuktian leuwih jero batan anu kungsi ku kuring kaharti.

Ayat Lima dugi ka Salapan

Putin, minangka raja beulah kidul, ngagambarkeun Ptolemaios, anu bakal unggul dina perang Ukraina, minuhan ayat 11. Sacara sajarah, kameunangan Ptolemaios IV Philopator dina Patempuran Raphia minuhan ayat ieu, bari jadi pralambang kana kasuksésan Putin anu geus caket. Ayat 5–9 ngaguratkeun hiji sajarah anu ngabayangkeun pamaréntahan kapausan salila 1.260 taun (538–1798) kalayan jéntré anu taliti pisan. Jéntré-jéntré ieu geus remen dipedar dina mangsa katukang, ku sabab kitu di dieu kuring ngan bakal nyorot hiji waymark nubuat anu kacumponan dina ayat 5–9 sarta kaulangan dina mangsa 538 nepi ka 1798.

Mangsa ieu dimimitian ku hiji pajangjian antara karajaan Ptolemaik di kidul jeung karajaan Seleukid di kalér, anu disahkeun nalika raja kidul mikeun putrina pikeun dinikahkeun ka raja kalér. Pasatuan ieu ngamimitian hiji rentang tujuh taun anu dipungkas nalika raja kidul nyerang ka kalér, nyekel raja kalér minangka tawanan tuluy dibawa ka Mesir, sarta raja anu katangkep éta saterusna pupus sanggeus tisoledat tina kuda.

Perjangjian Anu Pegat

Serangan éta asalna tina perjangjian anu dipungkas. Sanggeus mangsa tujuh taun dimimitian, raja kalér nyingkirkeun pamajikan kahijina pikeun nikah ka putri ti kidul sarta ngukuhkeun éta perjangjian. Saterusna, anjeunna miceun pamajikan ti kidul sarta mulangkeun deui ratu asalna. Ieu nyababkeun ratu kahiji maéhan ratu ti kidul katut rombonganana, anu ngagedurkeun amarah kulawarga ratu ti kidul di Mesir.

Ku pangarti profétik, tujuh taun tiasa katingali minangka dua mangsa anu masing-masing tilu satengah taun, sakumaha digambarkeun ku tilu satengah taun saméméh jeung sanggeus salib anu babarengan ngawakilan saminggu anu ku Kristus dipastikeun perjangjian éta. Tilu satengah ogé kaciri dina kutuk tujuh mangsa anu dilaksanakeun ka karajaan kalér Israil ti 723 SM nepi ka 1798. Éta tujuh mangsa kabagi jadi dua mangsa anu masing-masing sarébu dua ratus genep puluh, kalayan 538 minangka titik tengahna. Gambaran-gambaran ngeunaan tujuh anu kabagi jadi dua mangsa tilu satengah ieu lain acak, tapi boga tujuan.

Dina pabagian saminggu éta Kristus netepkeun perjangjian; salib ngagambarkeun puseur, sarta ku kitu éta nandaan Kristus nyangking pesen éta sacara pribadi salila tilu satengah taun, tuluy dituturkeun ku murid-murid-Na anu nyangking pesen anu sarua salila jangka waktu anu sarua. Dina tujuh waktos ngalawan karajaan kalér, 538 ngabagi éta sajarah kana hiji mangsa nalika kaporisme nginjak-nginjak tempat suci jeung pasukan, tuluy dituturkeun ku kapausan anu nginjak-nginjak tempat suci jeung pasukan salila jangka waktu anu sarua. Dina perlambang kenabian, “tujuh” dilambangkeun ku tilu satengah, anu saterusna dilambangkeun ku opat puluh dua bulan, tilu satengah poé atawa taun, sarébu dua ratus genep puluh, dua puluh lima dua puluh, jeung hiji waktos, sababaraha waktos, sarta satengah waktos. Dina kontéksna, sakabéh bilangan ieu silih ganti.

Pasatujuan anu kagambarkeun antara Karajaan Ptolemaik, anu diparéntah ku turunan Ptolemy I (salah sahiji jenderal Alexander Agung), anu ngawasaan Mesir, jeung Kakaisaran Seleukid, anu diparéntah ku turunan Seleucus I (jenderal séjénna ti Alexander), anu ngawasaan sabagéan gedé Wétan Tengah, kaasup Siria, nyindekkeun Perang Siria Kadua dina taun 253 SM. Perang éta dimimitian tujuh taun saméméhna, nyaéta dina taun 260 SM. Tujuh taun sanggeus pasatujuan éta disahkeun, éta dilanggar dina taun 246 SM. Opat belas taun, kabagi kana dua mangsa tujuh taun. Satengah kahiji mangrupa perang, sedengkeun satengah kadua mangrupa karapihan. Opat belas taun éta dimimitian ku Perang Siria Kadua sarta ditungtungan ku Perang Siria Katilu. Ieu rupa simétri dina sajarah beuki kaciri gedéna nalika anjeun nyarandé kana kanyataan yén sajarah éta digambarkeun dina ayat lima nepi ka salapan tina pasal sabelas. Pasatujuan éta jeung palanggaranana jadi puseur tina ayat-ayat éta sarta tina sajarah anu ngalaksanakeun éta ayat-ayat.

Ieu saluyu jeung kakawasaan dominasi kapausan ti taun 538 nepi ka 1798. Deukeut ka ahir jaman éta, Napoleon Bonaparte ngalebet kana hiji pajangjian jeung Vatikan. Kalawan nyebut palanggaran Vatikan kana Pajangjian Tolentino taun 1797, Napoleon ngutus Jenderal Berthier dina taun 1798 pikeun nyekel paus minangka tawanan. Paus pupus di Perancis dina taun 1799. Mangsa 1.260 taun ieu dijentrekeun dina ayat 31–39.

Sajarah ayat 5–9 sajarah jeung sajarah ayat 31–39, nyadiakeun dua saksi dina Daniel 11. Duanana jalur ngabogaan tanda-tanda jalan nubuat anu sarua, ngungkabkeun dinamika antara raja kidul jeung raja kalér. Unggal mangsa dilambangkeun ku tilu satengah taun, dipungkas ku raja kidul meunang unggul, nangkep raja kalér, sarta mawa anjeunna ka tanah kidul, tempat duanana raja kalér paéh. Dina duanana kajadian, sakumaha dinyatakeun ku téks, raja kidul mulang bari mawa jarahan:

Sarta maranéhna ogé bakal mawa jadi tawanan ka Mesir allah-allah maranéhna, katut para pangéran maranéhna, sarta katut bejana-bejana maranéhna anu mulya tina pérak jeung emas; jeung anjeunna bakal terus hirup leuwih lila taun-taunna ti batan raja kalér. Daniel 11:8.

Pikeun Ptolemaios, ieu téh harta banda anu saméméhna geus dijarah ku raja kalér; pikeun Napoleon, ieu téh kakayaan Vatikan anu dirampas sarta dibawa ka Perancis. Dua jalur kasaksian ieu nuduhkeun yén pupusna raja kalér dilambangkeun ku ragnagna tina kuda. Dina Wahyu 17, awéwé anu nunggang kana sato galak ngalambangkeun Garéja Katolik:

Ku kituna anjeunna ngangkut kaula dina roh ka gurun keusik; tuluy kaula ningali hiji awewe calik dina hiji sato galak beureum kirmizi, pinuh ku ngaran-ngaran pitenah, anu boga tujuh sirah jeung sapuluh tanduk. Wahyu 17:3.

Sato galak nu ditumpak ku anjeunna téh nyaéta Perserikatan Bangsa-Bangsa. Wahyu 17 ngajelaskeun pamulihanna kana kakawasaan sanggeus tatu nu matak paéh dina taun 1798. Salaku karajaan nu ka dalapan, anjeunna neraskeun deui pamaréntahanana, dilambangkeun ku numpak kana sato galak éta:

Jeung awéwé anu ku maneh ditingali téh nyaéta kota gedé éta, anu maréntah ka raja-raja di bumi. Wahyu 17:18.

Tatu pamaéhan dina taun 1798 geus dipaheulaan gambarna dina ayat 5–9 nalika raja kalér murag tina kuda teras maot. Dua jajar ieu dina Daniel 11 sajarah jeung ayat 41–45. Hukum Minggu di Amérika Sarikat, anu ditandaan dina ayat 41, ngamimitian tunggangan pamungkas kapausan dina sato galak—hiji mangsa anu kagambarkeun dina dua jajar ieu. Nalika Ellen White nyatet yén “seueur tina sajarah” anu geus kacumponan dina Daniel 11 “bakal diulang deui,” ayat 5–9 jeung 31–39 sajarah jeung ayat 41–45.

Ngan Ayat Opat Puluh Wungkul

Ti ayat 31 nepi ka ayat 45, ngan ayat 40 wungkul anu aya di luar mangsa nubuat tilu satengah poé. Éta ngawakilan hiji sajarah anu has dina sapertilu panungtung tina 45 ayat dina kitab Daniel. Dina ayat 16, sajarah Roma Kakaisaran pagan kabuka ngaliwatan opat pamingpin—Pompey, Julius

Caesar, Augustus Caesar, jeung Tiberius Caesar. Kameunangan Augustus dina Patempuran Actium taun 31 SM ngamimitian pamaréntahan Roma Kakaisaran salila 360 taun, minuhan “waktu” dina ayat 24:

Manehna bakal asup kalayan damai, malah nepi ka tempat-tempat anu pangsuburna di propinsi; sarta manehna bakal ngalakukeun anu can kungsi dipigawe ku karuhunna, atawa ku karuhun ti karuhunna; manehna bakal nyebarkeun di antara maranéhna hasil rampasan, barang jarahan, jeung kakayaan: enya, manehna bakal ngarancang akalna ngalawan benteng-benteng anu kuat, ngan ukur pikeun sawatara waktu. Daniel 11:24.

Sanggeus Actium, Roma ngajadikeun Mesir jadi hiji propinsi dina taun 30 SM. Tilu ratus genep puluh taun saterusna, dina taun 330, Konstantinus mindahkeun ibu kota kakaisaran ti Roma ka Konstantinopel. Ieu “waktu” saluyu sacara nubuat jeung 1.260 taun pamaréntahan kapausan jeung 7 taun dina ayat 5–9.

Ti ayat 16, Roma Kakaisaran kapir ngadominasi nepi ka ayat 30, ngawengku pakumpulan Makkabi jeung Roma sarta garis Kristus. Sanajan kitu, ayat 16–30 sajajar jeung ayat 31–39 sarta 41–45. Ku kituna, dina 30 ayat panungtungan Daniel 11, mucunghul hiji garis nubuat anu ajeg—iwal dina ayat 40, tempat “mangsa ahir” ditandaan dina taun 1798 jeung 1989.

Kalawan iwal nu leutik dina ayat 2 jeung 3—di mana nu panungtung tina dalapan présidén ngalih kana ngawasaan sapuluh raja Perserikatan Bangsa-Bangsa—dua ayat kahiji sajajar jeung ayat 40, ngawakilan hukum Minggu sarta parobahan tina karajaan kagenep kana karajaan katujuh jeung kadalapan. Ayat 3 jeung 4 sajajar jeung ayat 45 sarta Daniel 12:1, ngagambarkeun mucunghulna jeung runtuhna karajaan Yunani, sajajar jeung ngadegna sarta ragragna kapausan dina ayat 41 nepi ka Daniel 12:1. Boh éta awéwé boh sato galak anu ditumpakna sarua mungkas tanpa pitulung, ngawangun pigura awal jeung ahir Daniel 11 di luar sajarah ayat 40. Aleksander Agung ngalambangkeun Perserikatan Bangsa-Bangsa, ngalakukeun zinah jeung sundal Tirus (raja kalér ti ayat 41 terasna), anu duanana nyaéta sato galak jeung naga.

Ayat Salapan jeung Sapuluh

Ayat 5–9 réngsé dina mangsa ahir taun 1798, sedengkeun ayat 10 nandaan taun 1989. Ku kituna, rentang antara ayat 9 jeung 10—ti 1798 nepi ka 1989—ngawakilan bagian anu geus diungkab tina ayat 40, anu ngamimitian sajarahna nu disumputkeun. Pikeun ngajelaskeun: ampir unggal ayat dina Daniel 11 ngagambarkeun pamaréntahan kapapaan ti 538 nepi ka 1798. Ayat 40 ngawengku rentang ti 1798 nepi ka hukum Minggu di Amérika Sarikat. Ayat 6–9 jadi tipe tina jaman kapapaan, sedengkeun ayat 10 ngaramalkeun runtuhna USSR dina 1989. Ku sabab éta, ayat 11–15 ngawengku rentang ti 1989 nepi ka hukum Minggu, sakumaha diwakilan dina ayat 16, 31, jeung 41.

Ayat 40 kabagi jadi dua bagian. Bagian kahiji, ti taun 1798 nepi ka 1989, dimimitian jeung ditutup ku hiji “waktu ahir.” Satengah kadua dimimitian dina 1989, dina titik tempat satengah kahiji réngsé. Ayat 1 jeung 2 nangtukeun runtuyan présidén anu dimimitian dina 1989, saluyu jeung bagian kadua tina ayat 40. Ayat 11 nandaan mimiti perang Ukraina dina 2014, ari ayat 12

ngantebkeun balukar anu raja kidul anu meunang kameunangan datangkan ka dirina sorangan. Ayat 13 geus deukeut kana pangenapan, tapi di dieu urang nyatet yén ayat 11 aya dina bagian kadua tina ayat 40—sanggeus 1989, tapi saméméh hukum Minggu (ayat 41).

Ayat 13–15 nuduhkeun kana Patempuran Panium dina taun 200 SM, nyaéta taun nalika Roma kafir mimiti ngajalankeun pangaruhna kana urusan manusa, nu patalina jeung éta patempuran. Kajadian ieu lumangsung jauh saméméh asupna Pompey ka Yerusalem dina ayat 16, sarta nyadiakeun bukti sajarah anu ngaidéntifikasi ayat 41 minangka hukum Minggu di AS.

Unggal garis nubuat jeung panggenapan sajarahna dina Daniel 11 ayana boh dina sajarah ayat 40 (1798 nepi ka hukum Minggu) boh ti ayat 41 nepi ka Daniel 12:1. Tina 45 ayat éta, ayat 1, 2, 7–15, jeung 40—jumlahna dua welas—diterapkeun kana runtuyan waktu ayat 40 nalika ditumpangkeun garis kana garis. Ayat 40 kabagi jadi dua bagéan dina taun 1989. Ayat 1, 2, jeung 10–15 sajajar jeung satengah kadua éta. Ayat 1 jeung 2 ngalacak garis para présidén dina sajarah sato galak bumi, ari ayat 10–15 ngagambarkeun tilu perang proksi anu diatur ku raja kalér (kakawasaan kapapaan) ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu. Tilu perang proksi éta dimimitian ku Amérika Sarikat, anu dina ayat 40 diidéntifikasi minangka “kariota, kapal-kapal, jeung para nu nunggang kuda.”

Urang baris neraskeun dina tulisan salajengna.